

L'ONYAR, SIGNE D'IDENTITAT

Els noms tenen molt a veure amb l'entorn, i, a la llarga, l'entorn configura la manera de ser de la realitat.

Fa més de mil anys, un mas blanc, Villa Albina, identificava, pel color, un poblament humà. Fa uns centenars d'anys, l'afegit Onyar acabava de configurar una realitat, un poble. Tot plegat es convertia en un SIGNE D'IDENTITAT.

Havia de ser gran la influència dels dos trets, havien de ser molt familiars aquestes característiques, que tothom s'avingués d'una manera natural a sentir-s'hi identificat.

El riu ha estat sempre un signe de vida. Els nòmades cerquen la presència d'un riu proper per establir-hi el seu arrelament i així podien veure acomplertes les seves necessitats bàsiques de veure, rentar, regar...

L'Onyar no ha estat una excepció, ¿quants de vosaltres no recordeu encara la familiar presència del riu en les tasques setmanals de fer la bugada, de banyar-vos, d'anar a buscar crancs, de fer un passeig per les vores d'Onyar, d'anar a desenaiguar mainades tirant pedres al corrent del riu?!!!

No sé si el riu ens ha deixat o nosaltres hem deixat el riu. Ja no recollim l'aigua per fer rodar les moles dels molins, ara no ens atrevim a banyar-nos-hi, el riu no dóna l'abast a netejar tanta brutícia com hi tirem.

A voltes, la natura es revolta i el riu fa estralls, però torna al seu llit, i ni tan sols ens hem plantejat de treure'l del nostre SIGNE D'IDENTITAT.

El drenatge, les depuradores, són elements que hem d'exigir, i que poden ajudar, però cal la nostra col.laboració per tal que ens puguem sentir de nou satisfets del nostre riu, que poguem tornar a fer-hi la berenada, passejar-hi; que l'Onyar continuï essent el nostre SIGNE D'IDENTITAT.